

Kära bröder och systrar,

- När vi var ute och evangeliserade på Kvibergs marknad så kom en kvinna fram till oss och sa. För några hundra år sedan så trodde vi på häxor i vårt land. Nu så vet vi bättre.

Kom inte och prata om Bibeln, idag så vet vi bättre. Många idag hävdar att de inte ger Gud en tanke och ser tron på Gud som något förlegat och gammalmodigt, något som bara är för den svage eller bakåtsträvaren.

- Men samtidigt så ser vi hur människor blir allt mer religiösa. I takt med att man övergivit den levande Guden så mår människor allt sämre, den psykiska ohälsan ökar, kriminaliteten går upp och moralen i samhället förstörs.

I allt detta så söker människor efter frälsning från deras omständigheter. Dom blir allt mer desperata att få känna lycka och tillfredställelse så att dom söker i allt och alla för att bli räddad från sina omständigheter.

- Men likt Rom 3:11 så söker man inte Gud. Det man söker i blir en avgud som man tillber.

Paul Tripp säger i boken *instruments in the Redeemer's hands*: Du kan inte dela in människor i de som tillber och de som inte gör det. Alla tillber, det är bara en fråga om vad eller vem vi tjänar.

- Det var detta som var Judas problem i Jesaja kap 30 där man istället för att söka Herren hade börjat tjäna avgudar genom vilka man försökte få frälsning.

Precis som Juda var trolösa så är också människorna i vårt land trolösa mot Gud. De har ersatt den sanne Guden med avgudar.

- Idag så ska vi tala om just problemet med människors trolöshet som står i kontrast till Guds trofasthet.

Vad är svaret på människornas trolöshet? Finns det hopp för Sverige idag? Finns det någon räddning eller har det gått så långt att det inte finns någon återvändo?

- Vad händer om man förblir i trolöshet?

Låt oss gå till Jes 30:1-33:

¹Ve de upproriska barnen, säger HERREN,
som rådslår utan mig,

 som sluter förbund utan att min Ande är med,
så att de därigenom hopar synd på synd,

²de som drar ner till Egypten,

 utan att ha rådfrågat min mun,
för att söka skydd hos farao

 och en tillflykt under Egyptens skugga.

³Faraos beskydd kommer att bli er till skam,
tillflykten under Egyptens skugga en förödmjukelse.

⁴Ty hans furstar var i Soan

 och hans sändebud kom ända till Hanes,

⁵men var och en skall skämmas över ett folk
som inte kan vara dem till nytta,

 inte till bistånd eller hjälp,
utan endast till skam och hån.

⁶Profetia om djuren i Negev.

 Genom farornas och ångestens land,
där lejoninnor och lejon har sitt tillhåll,
där huggormar och giftiga seraf-ormar bor,
för de sina rikedomar på åsnors ryggar
och sina skatter på kamelers pucklar
till ett folk som inte kan hjälpa dem.

⁷Ty Egyptens hjälp är förgäves och till ingen nytta.

Därför kallar jag Egypten

 "Rahab, som ingenting uträttar".

⁸Gå nu och skriv detta på en tavla inför dem
och teckna upp det i en bok,

 så att det bevaras för kommande dagar,
alltid och för evigt.

⁹Ty det är ett upproriskt folk,
barn som ljuger,
barn som inte vill höra HERRENS undervisning
¹⁰och som säger till siarna: "Skåda inte!"
och till profeterna: "Profetera inte för oss det som är sant.
Tala smickrande ord till oss,
profetera bedrägliga ting.
¹¹Vik av ifrån vägen, gå bort från stigen,
låt oss slippa se Israels Helige."

¹²Därför säger Israels Helige:
"Eftersom ni förkastar detta ord
och förtröstar på våld och vrånghet
och förlitar er på sådant,
¹³skall denna missgärning bli för er
som ett fallfärdigt stycke på en hög mur,
som buktar ut mer och mer,
till dess muren plötsligt rämnar på ett ögonblick.
¹⁴Den krossas som en lerkruka, så skoningslöst att man inte kan
finna en skärva stor nog
att med den hämta eld från eldstaden
eller ösa upp vatten ur dammen."

¹⁵Ty så säger Herren HERREN, Israels Helige:
"Om ni vänder om och är stilla skall ni bli frälsta.
Genom stillhet och förtröstan blir ni starka."
Men ni vill inte.

¹⁶Ni säger: "Nej, på hästar tänker vi fly."
Därför skall ni också fly.
"På snabba hästar tänker vi ge oss av."
Därför skall också era förföljare vara snabba.

¹⁷Tusen skall fly för en enda mans hot,
och för fem mäns hot skall ni alla fly,
till dess det som är kvar av er
är som en ensam stång på toppen av ett berg,
som ett baner på en kulle.

¹⁸Därför väntar HERREN på att få visa er nåd,
därför är han upphöjd för att visa er barmhärtighet.
Ty HERREN är en domens Gud.

Saliga är alla som väntar på honom.

¹⁹O, du Sions folk, som bor i Jerusalem, gråt inte mer. Han skall förvisso vara nådig mot dig när du ropar. Så snart han hör din röst, skall han svara dig. ²⁰Visserligen skall Herren ge dig nödens bröd och lidandets dryck, men sedan skall dina lärare inte längre gömmas undan, utan dina ögon skall se dina lärare. ²¹Och vare sig du viker av åt höger eller vänster, så skall dina öron höra detta ord ljuda bakom dig: "Här är vägen, gå på den." ²²Silvret, som dina snidade avgudabilder är överdragna med och guldets som dina gjutna avgudabilder är belagda med, skall du då anse vara orent. Du skall kasta bort det som ett orent plagg och säga till det: "Bort härifrån!"

²³Och han skall ge regn åt den säd du har sått i jorden, och markens gröda skall ge dig bröd som är rikligt och närande. Den dagen skall din boskap gå i bet på stora betesmarker. ²⁴Oxarna och åsnorna, dragdjuren när jorden brukas, skall äta saltad blandsäd som man kastat med sädesvanna och kastskovet.

²⁵På den stora slaktens dag, när tornen faller, skall bäckar med strömmande vatten flöda fram på alla höga berg och alla stora höjder. ²⁶Månens ljus skall vara som solens och solens ljus skall vara sju gånger klarare, som ett sjufaldigt dagsljus, när den dag kommer då HERREN förbinder sitt folks skador och helar såren efter slagen som det fått.

²⁷Se, HERRENS namn kommer fjärran ifrån med brinnande vrede och med tunga rökmoln.

Hans läppar är fulla av förbittring,
hans tunga är som förtärande eld.

²⁸Hans andedräkt är lik en ström som svämmar över, så att den når ända upp till halsen.

Ty han vill sålla hednafolken i förintelsens såll och lägga i folkens mun ett betsel som leder dem vilse.

²⁹Då skall ni sjunga som under en natt då man firar helig högtid,
och era hjärtan skall glädja sig som när man under flöjtspel tågar upp på HERRENS berg, upp till Israels klippa.

³⁰Och HERREN skall låta sin majestätiska röst höras och visa hur hans arm drabbar

i vrede och förbittring,
med förtärande eldslåga,
med storm och störtskurar och hagelstenar.

³¹Ty för HERRENS röst
skall Assur gripas av skräck,
när han slår honom med sin stav.

³²Och så ofta staven far fram
och HERREN efter sitt rådslut
låter den falla på honom,
skall pukor och harpor ljuda.
Gång på gång skall han lyfta sin arm
för att strida mot honom.

³³Ty en eldsgrop är sedan länge tillredd,
även för kungen har den gjorts redo,
den är djup och bred.

Dess bål är fylld av eld och ved i överflöd,
lik en svavelström skall HERRENS
Ande sätta den i brand.

[Bön]

- I vårt studie av Jesaja bok så befinner vi oss i den första av bokens tre delar från kap 1-39.

Denna första del av boken består av tre block och för två veckorsedan började vi titta på det tredje av dessa block i kap 28-39.

- Under den här tiden så hotades Jerusalem och Juda av en invasion från Assyrierna.

I det första blocket i kap 1-12 så fick vi en introduktion till boken med Juda och Israels avfall, Jesajas kallelse och hans vädjan till folket att omvända sig.

- Detta stycke gav oss också några av de mest välkända profetiorna om Messias.

I det andra blocket i kap 13-27 så såg vi domen över de nationer som Juda var frestad att förtrösta på istället för på Herren när det gällde hotet från den assyriska invasionen.

- Dessa kapitel blickar också fram på hur Gud kommer att döma denna värld men hur det finns en underbar framtid med Gud i den nya staden Jerusalem för de som förtröstar på Herren.

Vårt tredje block leder fram till en speciell historisk händelse år 701 f.Kr. under Hiskias styre då den assyriske kungen Sanherib kom att inta alla befästa städer i Juda och gjorde sig redo att inta Jerusalem. Denna händelse finns beskriven i kap 37-39.

- Kap 28-35 förbereder oss på denna historiska händelse som hotade hela Judas existens och vi får här möta Jesajas profetior med varningar och löftet om hopp till folket och Hiskia om de skulle lyda Guds ord.

I detta stycke så ger oss Jesaja precis som han gjorde i kap 5, 6st verop som åtföljs av löften om välsignelse om folket skulle omvända sig.

- I förra predikan från Jes 28-29 så fick vi möta de 3 första veropen och idag ska vi kolla på det fjärde veropet i kap 30.

Vår text för idag består av två delar. Den första talar om människors trolöshet medans den andra talar om Guds trofasthet.

- Låt oss börja med att titta på människors trolöshet.

Stycket om människors trolöshet består av tre avsnitt. Det första i vers 1-8 som talar om hur folkets trolöshet bestod i att de hade sökt sin tillflykt till Egypten istället för Herren.

- Denna del tar upp problemet med avgudadyrkan. Det andra stycket i v.9-11 pekar på att folket i sin trolöshet hade förkastat Guds ord.

Och i v.12-18 så får vi läsa om följderna av trolöshet hur det leder till dom och undergång.

- För det första så uppenbaras folkets trolöshet i v.1-8 i hur de hade sökt sin tillflykt till Egypten genom att skicka sändebud för att ingå en allians med Egypten. Detta gjorde man för att få räddning från det assyriska hotet.

Herren hade genom sin profet Jesaja varnat folket att de måste vända om, men så istället beskrivs de i v.1 som upproriska barn.

- Dom hade inte lyssnat till Herren. I sin knipa så hade de inte frågat honom om råd utan slutit förbund med Egypten.

Detta förbund kallades i kap 28 för ett förbund med döden eftersom det skulle leda till fördärv.

- Det som här i kap 30 översätts med att sluta förbund är inte det vanliga uttrycket på hebreiska om att sluta förbund, utan betyder ordagrant att hälla ut ett drickoffer något som ofta gjordes i samband med förbund.

Dom hade inte bara sökt tillflykt till Egypten likt en avgud utan var också involverade i att offra avgudaoffer.

- Man hade i v.2-3 dragit ner till Egypten för att söka skydd hos Farao och tillflykt under Egyptens skugga.

Här så används tre uttryck: skydd, tillflykt och skugga som annars brukar användas om Herren. T.ex. så säger Psalm 91:1-2:

- **¹Den som sitter under den Högstes beskydd och vilar under den Allsmäktiges skugga, ²han säger: "I HERREN har jag min tillflykt och min borg, min Gud som jag förtröstar på."**

Men istället för att förtrösta på och söka sin tillflykt i Herren så hade Egypten här fått ersätta Herren och blivit deras gud.

- Vad Paul Tripp säger att alla människor tillber och att det bara är en fråga vad eller vem vi tillber stämmer verkligen.

Vad eller vem är det vi tillber med våra liv? Allt det som vi söker vårt skydd och tillflykt i istället för Gud är en avgud som vi tillber.

- Det kan till exempel vara det som i sig själv inte behöver vara fel men att det får felaktiga proportioner där det får ersätta Gud.

Det kan vara ditt jobb, din hälsa, sjukvården, ditt bankkonto, familjen, din man/fru eller dig själv.

- Allt det som får ta Guds plats i våra liv är en avgud.

Här så är det inte bara icke kristna som löper risken att vara trolösa utan också vi som kristna där vi genom våra prioriteringar och sätt att leva riskerar att bli avgudadyrkare.

- I själva verket varje gång vi syndar så blir synden en avgud. Varje synd är ett trolöst handlande gentemot Gud där vi indirekt även om vi inte skulle mena det kommunicerar att den synden betyder mer för oss en Gud.

Vi har alla varit trolösa och behöver alla ta itu med avgudar i våra liv.

- Vi måste enl. 1 Joh 5:21 vara på vår vakt mot avgudarna. Förtröstar vi på Gud eller förtröstar vi på något annat i våra liv? Vad är det som är vår tillflykt?

Kommer ni ihåg uttåget ur Egypten? Judas sändebud som skickades ned till Egypten tog inte den kortaste vägen över filisteernas land utan genom Negev öknen.

- Vad som här händer är att de ironiskt nog återupplevde uttåget ur Egypten men baklänges.

Istället för att komma ihåg Guds frälsande av sitt folk ut ur Egypten så återvänder de till slaveriet till det dom hade blivit frälsta ifrån.

- Vilket slag i ansiktet mot Gud. Följden av detta återvändande till denna falska tillflykt skulle leda till skam och förödmjukelse.

Egypten är en bild på världen som vi har blivit frälsta ifrån. Vi löper också risken att likt Juda i vår nöd söka hjälp i denna världs avgudar.

- Men världen och dess avgudar kan inte ge oss frälsning. De kan bara bedra oss och leder till skam och förödmjukelse.

Precis som Egyptens hjälp i v.7 är förgäves och till ingen nytta så är också alla avgudar.

- Var på er vakt mot avgudarna. När du får möta svårigheter och prövningar så fly bort från det denna världen har att erbjuda till Gud som är vår enda tillflykt.

Vi har sett hur människors trolöshet uppenbaras i hur de tillber avgudar allt som får ta Guds plats i deras liv och allt som får bli deras tillflykt.

- Låt oss nu i v.9-11 se den andra sidan av myntet med människans trolöshet. Om det å ena sidan bestod av avgudadyrkan så ska vi nu se den andra sidan av myntet som bestod i att de hade förkastat Guds ord.

Det andra sättet i vilket Juda uppenbarar sin trolöshet är att de i v.9-11 hade förkastat Guds ord. Och detta går hand i hand med avgudadyrkan.

- Om man förkastar Guds ord så måste man ersätta det med något annat.

V.9 uppenbarar på nytt att folket var ett upproriskt folk som inte ville höra Guds ord eller lag som det också kan betyda.

- Det var det våran förra predikan handlade om att ta vara på Guds ord och hur ve och löfte stod på spel i hur de skulle gensvara till Guds ord.

Det stora problemet här med Juda var att de hade förkastat Guds ord.
Det står i v.9-11:

- **Ty det är ett upproriskt folk, barn som ljuger, barn som inte vill höra HERRENS undervisning ¹⁰och som säger till siarna: "Skåda inte!" och till profeterna: "Profetera inte för oss det som är sant. Tala smickrande ord till oss, profetera bedrägliga ting. ¹¹Vik av ifrån vägen, gå bort från stigen, låt oss slippa se Israels Helige."**

Folket hade gjort uppror mot Gud och ville inte höra Herrens undervisning hans tora, hans lag.

- Och till profeterna som skulle leda Guds folk och uppenbara hans ord för dem så sa de. Här så är de lite av en ordlek på hebreiska.

För att ni ska förstå den här ordleken så översätter jag själv: Som säger till de som ser, "se inte" och till de som skådar, "skåda inte" sanningen, tala till oss smickrande ord, se villfarelse. Vik av ifrån vägen, gå bort från stigen, få ett slut från våra ansikten Israels helige.

- Här så har vi höjden av trolöshet, ett upproriskt folk som lever i lögnen och inte vill höra och lyda Guds ord.

Dom vill inte att profeterna som talade ut Guds ord in i folkets situation skulle se och skåda sanningen.

- Istället så ville dom att de skulle tala smickrande ord och skulle se villfarelse.

Samtidigt så hade de en medvetenhet av Guds helighet och de vill bort från vägen för att deras ansikten inte skulle se Guds helighet.

- Det låter som om Jesaja beskriver Sverige och en stor del av den så kallade kyrkan idag där man har övergivit Guds ord.

Där folket enl. Hos 4:6 går under i brist på kunskap. Men man har inte bara förkastat ordet. Till sina ledare de som ska tala ut Guds ord så säger man skåda inte sanningen, smickra oss, tala det vi vill höra, tala villfarelse.

- Och ta våra ansikten bort från Guds helighet. Detta är trolöshet och det är detta som präglar en stor del av kristenheten idag att man inte vill lyssna till och lyda Guds ord.

Det man vill höra på är det som kliar dom i öronen som 2 Tim 4:3 säger.

³Ty det skall komma en tid då människor inte längre skall stå ut med den sunda läran, utan efter sina egna begär skall de samla åt sig mängder av lärare, allteftersom det kliar dem i öronen. ⁴De vägrar att lyssna till sanningen och vänder sig till myter.

- Paulus säger här att det ska komma en tid. Mina vänner denna tid är nu här då människor inte står ut med den sunda läran.

Man samlar åt sig mängder av lärare, allteftersom de kliar dem i öronen. Man vänder sig bort från vägen för att inte behöva se Israels helige.

- Om det är något budskap som Sverige verkligen behöver höra idag så är det budskapet om Guds helighet.

Hur människor i sin synd inte kan bestå inför den helige Guden. Hur han i sin helighet måste straffa oss för varje synd.

Och att ingen kan se Gud utan heligelse. Vi behöver få ett uppvaknande i förkunnelsen om Guds helighet och helgelsen.

- När det gäller hur förkastandet av Guds ord uppenbarar människors trolöshet så är detta inte bara ett problem för icke frälsta.

Varje gång vi syndar genom att gå emot vad Guds ord säger så är vi trolösa.

- Vad blir då följderna av människans trolöshet? Vi ser detta i v.12-18.

Till Juda så säger Israels helige i v.12-13 **Eftersom ni förkastar detta ord och förtröstar på våld och vrånghet och förlitar er på sådant, ¹³skall denna missgärning bli för er som ett fallfärdigt stycke på en hög mur,**

som buktar ut mer och mer, till dess muren plötsligt rämnar på ett ögonblick.

- Denna missgärning att förtrösta på Egypten som skydd mot Assyrien skulle bli som en mur som plötsligt rämnar på ett ögonblick.

Och i vers 14 som en lerkruka som krossas och blir obrukbar så att man inte ens kan använda en skärva från den för att hämta eld från en eldstad.

- I och med att folket inte ville vända sig bort från sin trolöshet till Herren så blev de motagare av förbundsförbannelserna som man kan läsa om i 3 & 5 Moseböckerna.

I sin stolthet så istället för att vända sig till Herren så sa man att man tänkte fly på de hästar som man mot Guds befallning hade importerat från Egypten.

- Men dessa hästar kunde inte rädda dem. Istället som förbundsvälsignelsen sa att en skulle jaga tusen på flykt så vänds den nu till en förbannelse i vers 17 där tusen ska fly för en enda mans hot och alla fly för 5 mäns hot.

Följden av att förkasta Guds ord och att vända sig till avgudar är förödelse. Ser vi på Sverige och kyrkan idag så ser det mycket mörkt ut.

- Förödelse och elände väntar. Finns det då något hopp, finns det någon räddning i denna tid.

Här så uppenbaras Guds fantastiska trofasthet. Även om det ser mörkt ut så har Gud inte övergivit oss.

- Här i v.12-18 så överlappas förkunnelsen om att trolöshet leder till dom med förkunnelsen av Guds trofasthet.

Precis som människors trolöshet beskrivs i tre delar så beskrivs även här Guds trofasthet i tre delar.

- För det första så ser vi Guds trofasthet manifesterad i v.15-18 i det att han väntar på att få visa nåd. För det andra så visas hans trofasthet i v.19-26 i det att han lovar att återupprätta sitt folk och för det tredje i v.27-33 att Gud ska straffa sina fiender.

För det första låt oss se hur Guds trofasthet uppenbaras i att han väntar på att visa nåd i v.15-18.

Låt oss läsa vers 18 som verkligen är en nyckelvers för detta kapitel: **Därför väntar HERREN på att få visa er nåd, därför är han upphöjd för att visa er barmhärtighet. Ty HERREN är en domens (eller rättfärdighetens) Gud. Saliga är alla som väntar på honom.**

- Vi har fått möta människors trolöshet och sen så kommer denna vers.

Kan då människors trolöshet omintetgöra Guds trofasthet? Nej. Paulus säger i Rom 2:3 Om några var trolösa inte kan väl deras trolöshet omintetgöra Guds trofasthet? Till detta så svarar Paulus: Må det aldrig ske.

- Gud han förblir trofast trots människors trolöshet. Han väntar på att få visa nåd.

Är inte detta en underbild bild på Gud. Trots trolösheten som vi ser runtomkring oss så väntar Gud i sin trofasthet på att visa sin nåd.

- Han har enl. Hes 18:23 ingen glädje i den ogudaktiges död utan vill att han vänder om från sin väg och får leva.

Vad är det då Gud väntar på för att visa sin nåd. I v.15 så säger Herren, Israels helige: **Ty så säger Herren HERREN, Israels Helige: "Om ni vänder om och är stilla skall ni bli frälsta. Genom stillhet och förtröstan blir ni starka." Men ni vill inte.**

- Villkoret för att Herren ska visa sin nåd är att de vänder om och är stilla. Att de vänder sig bort från deras avgudar och förkastelse av Guds ord och är stilla.

Att vara stilla betyder här att de slutar förströta på deras trolösa självtillit. Vi kan inte frälsa oss själva, det finns ingenting vi kan göra för att bli räddade.

- Vi måste överge vår bedrövlige förtröstan på oss själva och på denna världens avgudar.

Det tragiska här är att Juda folk inte ville vända om. De höll hellre fast vid sina avgudar.

- Hur är det med dig? Håller du likt Juda hålla fast vid dina avgudar och din synd?

Precis som under Juda tid väntar Herren på att visa oss nåd. Hoppet är inte ute.

- Frågan är om vi vill hålla fast vid våra avgudar och synd eller om vi vänder om till Herren?

Herren som enl. 2 Mos 34:6-7 är barmhärtig och nådig, sen till vrede och stor i nåd och sanning som förlåter överträdelse, synd och skuld, men som inte låter någon gå ostraffad.

- Herren i sin trofasthet väntar på att visa nåd, men samtidigt så låter han ingen gå ostraffad.

Hur går då detta ihop? Gud kan inte visa nåd utan att någon straffas och i själva verket så lär Bibeln att syndens lön är döden, en evig död utanför Guds närvaro.

- Hur kan då Gud visa oss sin nåd? Detta för oss till evangeliet den goda nyheten att fastän vi likt Israel har gjort uppror mot Gud, har brutit hans lag och syndat mot honom och där med förtjänat döden och helvetet att trots detta Gud inte har lämnat oss utan hopp.

Jesus Kristus, själv Gud, kom ner på denna jord och levde ett perfekt liv i full lydnad av Guds lag. På korset så dog han i stället för syndare där han tog deras straff.

- Om vi vänder oss bort från vår synd till Jesus och tror att han dog och uppstod för oss så blir vi räddade från Guds vrede och straff till en underbar relation med Gud.

Då blir vi mottagare av den underbara nåd som Gud väntar på att få visa sitt trolösa folk.

- Himmel och helvete står på spel. Bibeln talar om en dubbel utgång. Om Juda inte skulle omvända sig så väntade förödelse och det samma gäller idag.

Det finns en dubbel utgång. Antingen en evighet av lidande utan Gud i helvetet eller en evighet i underbar gemenskap med Gud i den nya staden Jerusalem som ska komma ner från himmeln.

- Vi har alla varit trolösa mot Gud, må vi fly till hans trofasthet och ta emot den nåd som han väntar på att få ge oss.

Den nåd som vi bara kan få dela av genom Jesu vredesblidkande död och uppståndelse. Det avgörande är om vi enligt v.15 omvänder oss och i stillhet förtröstar på att bara Jesus kan frälsa oss.

- Detta för oss till nästa del om Guds trofasthet i vers 19-26 där han ska upprätta sitt folk. I denna del så beskrivs Gud som både lärare och helare.

Fastän folket var trolöst så lovar Gud att han här ska upprätta sitt folk.

- I V.19 så säger han: **O, du Sions folk, som bor i Jerusalem, gråt inte mer. Han skall förvisso vara nådig mot dig när du ropar. Så snart han hör din röst, skall han svara dig.**

När Folkbibeln här översätter: Han skall förvisso vara nådig mot dig så står det två ggr på hebreiska. Nådig nådig.

- Genom att repetera två ord så här på hebreiska så vill man försäkra och verkligen betona att vad som står ska ske.

Gud ska vara nådig, nådig mot dem och de ska inte längre behöva gråta. Detta ska ske när folket omvänder sig och ropar till honom.

- Då ska han svara. Och det samma gäller för oss när vi syndare i omvändelse ropar till Gud. Då ska han svara oss.

I själva verket så har han redan gjort det genom Jesu död. Detta är Guds svar för varje syndare som i sann omvändelse ropar ut till honom.

- I v.20 uppenbarar Gud att fastän han ska svara Juda så ska han ändå ge henne nödens bröd och lidandets eller förtryckets vatten.

Här så ska det inte översättas dryck som Folkbibeln översätter det utan vatten som det tydligt står.

- Förtryckets vatten kan mycket väl syfta på Assyriens invaderande av landet som beskrivs som på andra ställen i Jesaja beskrivs som en flod som svämmar över.

Även om Gud i Jesus har frälst oss så lovar han oss inte ett problemfritt liv.

- Jesus sa i Joh 16:33 I världen får ni lida men var vid gott mod. Jag har övervunnit världen.

Likt Juda kanske vi får gå igenom nödens bröd och lidandets vatten men Jesus har övervunnit världen.

- I fortsättningen av vers 20 som beskriver nödens bröd och lidandets vatten så står det **men sedan skall dina lärare inte längre gömmas undan, utan dina ögon skall se dina lärare.**

Här så kan ordet för lärare antingen syfta på flera lärare eller en lärare.

- Ordet för att gömmas är här skrivet i singular så jag tror att det här syftar på en lärare och om det står i plural så är de skrivet som ett majestäts plural för att ge ära.

Här så syftar lärare på att det är Herren som är läraren. Till skillnad från innan då folket hade förkastat Guds ord så är nu Herren deras lärare.

- I vers 23 så står det: Och vare sig du viker av åt höger eller vänster, så skall dina öron höra detta ord ljuda bakom dig: "Här är vägen, gå på den."

Nu när folket blir viker av åt höger eller vänster bort från Guds uppenbarade ord så ska han säga här är vägen gå på den.

- Som en följd av att folket vänder om och ropar till Herren så ska han också rena dem från sina avgudar i v.22.

De avgudar som de en gång tillbad ska de nu anse var orena och kasta bort.

- På samma sätt är det för oss. När vi blivit frälsta så renar Gud oss från våra avgudar. De blir i våra ögon oss orena och vi kastar bort dem.

Vi kan inte ha både Gud och avgudar, de måste ge vika. Som kristna idag så har vi fått den HA, som själv är Gud som Jesus beskriver som en lärare.

- Han uppenbarar för oss vad som är synd och avgudar. 1 Kor 3:16 och 6:19-20 talar om att våra kroppar är tempel ett åt den helige Ande.

Detta sägs i kontexten av synd. Den helige Ande kommer inte dela oss med andra gudar.

- Avgudarna måste ge vika och det är det här som den HA pekar på. Så precis som Juda skulle höra en röst detta är vägen vandra på den så har vi fått den HA som hjälper oss och leder oss på den väg vi ska vandra.

Det är inte bara folket som ska återupprättas, vända åter till Herrens ord och överge sina avgudar.

- Här så lovar Gud också att han ska sända regn och låta jorden rikligen ge ifrån sig gröda.

Som en följd av sin trolöshet så fick folket erfara förbundsförbannelserna och en av dessa var att himlen inte skulle ge dem regn.

- Men i och med att folket har blivit återupprättat så ska de på nytt få erfara förbundsvälsignelserna med regn och rik avkastning som var givna på villkoret om lydnad.

V.25-26 sträcker sig fram in i den messianska tiden. På den stora slaktens dag alltså när Gud kommer i dom mot sina fiender så ska fiendens belägringstorn falla.

- På alla berg och höjder ska vatten flöda fram. Bilden av strömmande vatten används på flera ställen i Bibeln för att tala om framtiden då Gud rikligen kommer att förse sitt folk.

På denna dag ska månens som här poetiskt kallas den vitas ljus vara som solen och solens den varmas ljus ska var sju gånger klarare som ett sjufalt dags ljus.

- Detta blickar fram på den nya staden Jerusalem i uppenbarelseboken där det inte ska vara någon natt och Gud själv kommer att vara stadens ljus.

Det är intressant att ordet sju här nämns. När förbundsförbannelserna som Jesaja i vår text har anspelat på nämns så talas om en sjufaldig förbannelse i 3 Mos 26.

- Nu så har denna förbannelse omvänt till en sjufaldig välsignelse. Sju dagar är också de dagar uppenbaras i skapelsen där han på sjunde dagen vilade.

Genom Bibeln så ser vi temat om hur Guds folk väntar på den slutgiltiga sabbatsvilan i Guds närvaro. Här så kommer den att komma i den nya staden Jerusalem.

- Lägg också märke till slutet på vers 26 där det står: **när den dag kommer då HERREN förbinder sitt folks skador och helar såren efter slagen som det fått.**

Här så beskrivs Gud som en helare eller läkare ett tema som kommer att lyftas fram i Jes 61 som är en Messiansk profetia som citeras i Lukas 4.

- **Herrens, HERRENS Ande är över mig, ty HERREN har smort mig till att predika glädjens budskap för de ödmjuka. Han har sänt mig att förbinda dem som har ett förkrossat hjärta, att ropa ut frihet för de fångna och befrielse för de bundna,² till att predika ett nådens år från HERREN och en hämndens dag från vår Gud, för att trösta alla sörjande,**

Men det var inte på vilket sätt som helst som Messias skulle förbinda sitt folks skador och hela dess sår.

- Enligt Jes 53 så var det genom att själv lida och såras för sitt folks överträdelser och synder.

⁴**Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad.**

⁵**Han var genomborrad för våra överträdelers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.**

- Han blev slagen och sårad för att vi skulle bli helade från syndens sjukdom och sår så att vi skulle kunna få frid och fred med Gud.

Här så har vi den dubbla utgången illustrerad. Till de som i omvändelse gensvarar till Herren som väntar på att visa nåd så väntar återupprättelse.

- Men i det sista stycket om Guds trofasthet i v.27-33 så uppenbaras den andra utgången nämligen Guds dom över hans fiender.

Hur kan då detta uppenbara Guds trofasthet? Jo, i att han kommer döma hans folks fiender, de som har plågat dem. Gud är trofast till sin natur som rättfärdig och helig i vilket han måste straffa syndare.

- I stycket innan så uppenbarades Gud som en lärare och helare eller läkare.

I detta stycke så beskrivs Gud som en krigare. Och i kontexten så handlar det primärt om domen över Assyrien.

²⁷Se, HERRENS namn kommer fjärran ifrån med brinnande vrede och med tunga rökmoln. Hans läppar är fulla av förbittring, hans tunga är som förtärande eld. ²⁸Hans andedräkt är lik en ström som svämmar över, så att den når ända upp till halsen. Ty han vill sålla hednafolken i förintelsens såll och lägga i folkens mun ett betsel som leder dem vilse.

- I gensvar till hur Gud kommer i dom så ska hans folk höja sina röster i tillbedjan i v.29.

Dom ska brista ut i sång som under en natt då man firar helig högtid och deras hjärtan ska glädjas. I temat innan och efter denna text så finns anspelningar på uttåget ur Egypten när man firade påsken.

- I nästa kapitel 31:5 så används på hebreiska det ord som vi får påsk ifrån פָּסַח som betyder att gå förbi och anspelar på hur Gud i sin vrede gick förbi hans folk som hade strukit blodet på dörrposterna.

Folket kommer att prisa Gud precis som de prisade honom i 2 Mos 15 för att han besekrat deras fiender och räddat dem ut ur Egypten.

- På samma sätt bör vi också prisa Gud inte bara för hans frälsning utan också för hans rättfärdiga domslut.

I vers 30-33 så ser vi hur Guds vrede kom att slå Assyrierna. I kap 37:36 så kommer vi att läsa om hur Herrens ängel slog 185 000 ur assyriernas läger när dom gjorde sig redo att inta Jerusalem.

- Denna dom över Assyrien blickar framåt mot den slutgiltiga domen.

Vers 33 säger: Ty en eldsgrop är sedan länge tillredd, även för kungen har den gjorts redo, den är djup och bred. Dess bål är fylld av eld och ved i överflöd, lik en svavelström skall HERRENS Ande sätta den i brand.

- Det som här översätts med eldsgrop: Tofeth var en brinnande avskrädes plats utanför Jerusalem där man brände sopor i Hinnoms dal.

Detta var platsen där folket i deras trolöshet i Jer 7:31-32 kom att offra sina söner och döttrar till avguden Molechi.

- Det ord som många gånger översätts med helvete, gehenna kommer från de två hebreiska orden ge hinnom , hinnoms dal.

I Jesu undervisning och Nya Testamentet så används ordet gehenna för att beteckna det eviga straffet i helvetet.

- Tofeth, Gehenna utanför Jerusalem var redo med sin eld för den assyriska kungen och hans trupper.

Detta är en bild på det eviga gehenna, helvetet som är redo för alla som vill hålla fast i sin trolöshet.

- Platen för den eviga elden där deras mask inte ska dö.

Herren i sin trofasthet väntar på att få visa oss nåd. Likt fadern i liknelsen om den förlorade sonen så väntar han på att få visa nåd till varje syndare som omvänder sig.

- Men det finns en dubbelutgång, himmel och helvete står på spel. Antingen en underbar evighet med Gud eller ett evigt straff i helvetet.

Det som avgör om var du kommer att hamna är hur du gensvarar till Herren som väntar på att visa nåd.

- Antingen så kan du hålla fast i trolöshet och gå evigt förlorade eller så kan du likt Juda i v.19 ropa till Herren att han ska rädda dig. Likt Rom 10:13 säger var och en som åkallar Herrens namn ska bli frälst.

Ropa till honom att han ska frälsa dig från hans vredes eld. Denna eld som Jesus har utsläckt för varje person som omvänder sig och tror evangeliet.

- Sätt din tillit till honom och inte till din egen förmåga eller avgudar.

Gud är trofast en nådig Gud som förmår att frälsa. Förtrösta på honom!